

Två och en halv timmas underhållning.
25 nummer.
Det är mycket att smälta så här efteråt.
Premiären av årets lokalrevy i Falköping var väldigt högklassig – men inte alls förutsägbar.

Olof Darius
Text

Det är lördag kväll.

Tonerna har klingat ut i Stadsteatern, de många skratten och applådsåskorna likaså.

Premiärföreställningen av Efterlyst, Teaterbovens revy för 2024, är till ända.

Det är dags att summera.

I siffror sett får man vid årets revy uppleva 25 nummer, fördelade på två akter. Med en paus på cirka 20 minuter tar hela kalaset ganska exakt 2.30.

En sak kan direkt konstateras. Tiden bara flyger iväg, inte minst i den andra akten, och mot slutet, då tempot är högt uppdrivet, känner man att man bara vill ha mer och mer.

Man är som åskådare i en bubbla, som man inte vill ta sig ur.

Det är alltid svårt (och kanske orättvist?) att jämföra olika upplagor av Teaterbovens fantastiska revyer. Jag vet, det är klyscha det här med att hela tiden säga att "detta var den bästa revyn hittills", men ändå kan man inte låta bli att göra det.

Kanske är det inte så konstigt, för ju mer deltagarna i denna fantastiska grupp (även bandet och folket bakom scen) utvecklas, ju bättre blir rimligen resultatet. Det är, för att prata sportspråk, som när ett fotbollslag blir alltmer samspelt.

En sak som definitivt har tagit ett steg till i år är scenklädsel och scenrekvisita. Det jobb som bakom kulisserna har gjorts med denna – icke alls oväsentliga – del av revyn är värd en jätteapplåd. Den rimmar fullt ut med det som den skickliga ensemblen levererar i nummer efter nummer.

Ett bra exempel på detta möts man av när man återtar sin plats i salongen efter pausen. Den scenrekvisita – och även scendekor – som då har satts upp inför numret "Den döende teatern" är mäktig.

Ja, hela detta nummer är för övrigt mäktigt. Här tar Teaterbovarna steget ut från sketcher och sångnummer och gör en av kvällens lite oväntade saker, de bjuder på riktig teaterfars under några minuter. Publiken dras med in i rummet och i handlingen på ett synnerligen välregisserat sätt.

En annan överraskning: Fjolårets succéfigur i revyn, Malou von Sövers, dyker inte upp till mångas förvåning. Jo, hon dyker faktiskt upp, men bara i förbifarten som en i mängden av karaktärer i ett annat nummer.

Jag saknar Malou von Sövers.

Men lugn, Teaterboven och tjejen bakom succén med Malou, Victoria Sandblom, presenterar en ny karaktär, nämligen Svea Svångrem, som är legitimerad besparingskonsult.

Kanske har Malou von Sövers pensionerats inför kommande revyer, kanske är det Svea Svångrem som gör en bejublad återkomst 2025. Vem vet.

Jag ska här och nu inte avslöja alltför mycket om årets revy, då det är sju föreställningar kvar. Det är förhoppningsvis massor med Falbygdsbor – och säkert också människor utifrån – som kommer att vilja se den och då skaffa sig sin egen uppfattning.

Men som avslutning på den här premiärkrönikan tänker jag ändå bjuda på Olof Darius Topp 5 i årets revy, Efterlyst.

✓ Den döende teatern (Akt 2, nr 1).

Jag har egentligen redan avslöjat min kärlek till detta nummer, men gör det igen. Allt är så oerhört ”mitt i prick” och just det här med att publiken bjuds in till en skratzfars, som egentligen skulle kunna leva sitt eget liv (utanför en lokalrevy) är så oväntat, så genomtänkt och så innovativt.

✓ Sedelärande (Akt 2, nr 7).

Alla vi som har älskat Malou von Sövers de senaste åren, vi kommer att älska Svea Svångrem. Om det nu är så ett en oerhört populär karaktär går i graven i och med årets revy, så har ny fötts.

✓ Vesper (Akt 2, nr 3).

Fart, fläkt, sång – och en hyllning till det oerhört populära Falköpingsbandet Nestor. Nestor blir Vesper i Teaterbovens värld och på tal om scenrekvisita, numret mår mycket bra av att det kommer inåkandes en vespa på scenen.

✓ Ljuva 70-tal (Akt 2, nr 10).

Nostalgi de luxe, speciellt för oss som växte upp på 1970-talet. Vilken research som Teaterboven gjort gällande den tidens populära barnprogram på tv. Och inte nog med det, så många av dessa klassiska program (eller snarare figurer) som gestaltas på scenen. "Sygänget" har gjort ett otroligt arbete med dräkterna i detta nummer.

✓ Det hände en grej (Akt 1, nr 9)

Efter en lite försiktig start på Efterlyst så tänder revyn till på alla cylindrar när Victoria Sandblom på ett nästan galet sätt framträder som en medarbetare på charkavdelningen på ICA Maxi. Det börjar med att hon visar att hon har råkat skära av sig sin ena tumme, sedan avslöjas det ena efter det andra i en rasande humoristisk takt.

Okej då, jag tar två "bubblare" också, nummer som mycket väl skulle kunna vara topp 5 i min värld.

✓ Det är bygden (Akt 2, nr 8).

Underbart sångnummer i countrystuk (med snygga countrykläder), där landsbygden runt Falköping hyllas mycket vackert och där de flesta små och större orter runt tätorten nämns i texten.

✓ **Bättre da 'r (Akt 2, nr 12).**

Avslutningen är charmant, det är så att man får vibbar av någon häftig krogshow på typ Wallmans salonger i Stockholm. Det ger gåshud och det sammanfattar väldigt bra kvalitén på Efterlyst.

Till sist: Smaken är som baken, recensionerna och utvalda nummer i denna krönika har en synnerligen subjektiv stämpel. Några håller kanske med, en del inte alls. Men det är ju själva grejen med det hela.

Stadsteatern har plats för 525 personer per föreställning – jag kan bara rekommendera ett besök.

Tack för ordet.

Och tack för uppvisningen, Teaterboven.

Linda Jonsson tackar regissören Anna Bromée (med ryggen mot kameran).
Bild: Olof Darius